

206

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 14 lutego 1952 r.

w sprawie podejmowania i rozprowadzania obligacji Narodowej Pożyczki Rozwoju Sił Polski przez uspołecznione zakłady pracy, będące placówkami subskrypcyjnymi pożyczki (placówki „A”).

W celu zapewnienia terminowego i należytego przeprowadzenia obligacji Narodowej Pożyczki Rozwoju Sił Polski (NPR) pomiędzy subskrybentów przez placówki subskrypcyjne w uspołecznionych zakładach pracy, na podstawie § 2 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. R. P. z 1949 r. Nr 26, poz. 190 i z 1950 r. Nr 22, poz. 188) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wszystkie zakłady pracy jako placówki subskrypcyjne mają obowiązek w nieprzekraczalnym terminie do dnia 29 lutego 1952 r.:

- 1) sprawdzenia, uporządkowania i bieżącego prowadzenia zapisów w arkuszach ewidencyjnych subskrypcji i wpłat (form. NPR Nr 2);
- 2) ścisłego uzgodnienia ze swoimi zbiornicami (bankami finansującymi) wysokości subskrypcji, ilości subskrybentów, sumy wpłat i łącznej sumy kwot, na jakie wydano zaświadczenia o wysokości subskrypcji i wpłat na NPR.

§ 2. Zakłady pracy, które wypłacają wynagrodzenia wyłącznie w dniu ostatnim (dla pracowników płatnych z dołu) lub w pierwszym miesiącu (dla pracowników płatnych z góry), obowiązane są w nieprzekraczalnym terminie do dnia 5 marca 1952 r. zakończyć wypłaty i w tymże dniu przesłać do swojej zbiornicy (banku finansującego) sprawozdanie ogólne, będące równocześnie zapotrzebowaniem na obligacje, na formularzu NPR Nr 8. Formularze te otrzymają placówki w swoich zbiornicach w końcu lutego 1952 r.

§ 3. Zakłady pracy, które wypłacają wynagrodzenia swym pracownikom za miesiąc luty br. w późniejszych terminach, np. 15 marca br., złożą w banku finansującym sprawozdanie ogólne (formularz NPR Nr 8) jednocześnie z zapotrzebowaniem środków płatniczych na wypłatę wynagrodzeń, obejmującym potrącenie ostatniej raty pożyczki.

Bank finansujący postawi do dyspozycji zakładu pracy środki płatnicze na wypłatę wynagrodzeń za miesiąc luty 1952 r. w miarę możliwości z jednoczesnym wydaniem obligacji NPR, po sprawdzeniu zgodności sprawozdania ogólnego z zapisami na karcie kontrolnej placówki.

§ 4. Za niedotrzymanie terminów, ustalonych w §§ 2 i 3 niniejszego zarządzenia, premia dla głównych

(starszych) księgowych płatna za miesiąc marzec 1952 r. ulega obniżeniu — w zależności od stopnia niedotrzymania terminów — o 20% do 100%. O wysokości procentowej obniżki premii decyduje jednostka nadrzędna na wniosek banku finansującego (zbiornicy). Obniżenie premii nie wyłącza pociągnięcia winnych do odpowiedzialności dyscyplinarnej w przypadkach poważniejszego uchybienia w terminie.

W przypadkach, wymienionych w ust. 1, bank finansujący obowiązany jest dokonać odpowiedniego obniżenia zapotrzebowania środków płatniczych, obejmującego premię dla głównego (starszego) księgowego.

§ 5. Wszystkie zakłady pracy obowiązane są otrzymane obligacje doręczyć pracownikom w nieprzekraczalnym terminie do dnia 28 marca 1952 r. Pracownicy, kwitując odbiór obligacji, powinni obok podpisu podać datę ich otrzymania.

O ile doręczenie obligacji niektórym pracownikom byłoby w tym terminie niemożliwe (choroba, śmierć, dłuższa delegacja służbowa itp.), zakłady pracy przydzielą obligacje tym pracownikom, którym ich nie doręczono, wpisując do odpowiednich przedziałek arkusza ewidencyjnego subskrypcji i wpłat klasę, numery i wartość przydzielonych obligacji, a przy obligacjach częściowych — również cyfry rzymskie odcinków, i prześlą te obligacje najpóźniej w dniu 31 marca 1952 r. do zbiornicy, jako depozyty imienne subskrybentów, łącznie z wykazem tych obligacji, sporządzonym według ustalonego wzoru (form. NPR Nr 11) i z rozliczeniem z otrzymanych obligacji (form. NPR Nr 12).

§ 6. Za wykonanie niniejszego zarządzenia odpowiedzialni są kierownicy oddziałów banków finansujących oraz kierownicy i główni (starsi) księgowi zakładów pracy.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 15 lutego 1952 r. Jednocześnie uchyla się terminy ustalone „Instrukcją dodatkową Nr 1 dla placówek subskrypcyjnych w uspołecznionych zakładach pracy”, wydaną przez Ministerstwo Finansów w lipcu 1951 r. Nr BP/D 2986/51.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w z. E. Szyr

207

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 13 lutego 1952 r.

w sprawie zaniechania ustalania zobowiązań podatkowych dla drobnych podatników.

Na podstawie art. 3 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 452) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przenosi się na organa finansowe w zakresie podatku obrotowego uprawnienia określone w art. 3

ust. 1 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 452) w sprawie zaniechania ustalania zobowiązania podatkowego w całości lub w części, jeżeli sprawa jest małej wagi lub szczególnie okoliczności sprawy tego wyma-

gają, w przypadkach gdy wysokość zobowiązania podatkowego nie przekroczy kwoty 120 zł w stosunku rocznym.

§ 2. Zarządzenie nie dotyczy opłat za karty rejestracyjne.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1952 r.

Minister Finansów: *K. Dąbrowski*

208

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO

z dnia 28 listopada 1951 r.

w sprawie utworzenia Instytutu Metali Nieżelaznych.

Na podstawie art. 1 ustawy z dnia 8 stycznia 1951 r. o tworzeniu instytutów naukowo-badawczych dla potrzeb gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr 5, poz. 38) zarządza się, co następuje:

§ 1. Tworzy się Instytut Metali Nieżelaznych, zwany dalej w skróceniu „instytutem”.

§ 2. Siedzibą instytutu jest m. Gliwice.

§ 3. Zadaniem instytutu jest prowadzenie prac naukowo-badawczych w dziedzinie górnictwa i przeróbki rud metali nieżelaznych, hutnictwa oraz przeróbki plastycznej i rafinacji metali nieżelaznych, mających na celu postęp techniczny i rozszerzenie produkcji tych metali, ze szczególnym uwzględnieniem wykorzystania surowców krajowych.

§ 4. Zwierzchni nadzór nad instytutem sprawuje Minister Przemysłu Ciężkiego przez Centralny Zarząd Przemysłu Metali Nieżelaznych.

§ 5. Organizację i szczegółowy zakres działania instytutu określi statut, który nadany zostanie odrębnym zarządzeniem.

§ 6. Ogół dochodów i wydatków instytutu objęty jest budżetem Państwa (budżet centralny) w części dotyczącej Ministerstwa Przemysłu Ciężkiego.

§ 7. Instytutowi przydziela się do wykonywania planowych zadań:

- 1) Zakład Metali Nieżelaznych, Zakład Przeróbki Rud oraz Zakład Metalurgii Proszków, wchodzące dotychczas w skład Głównego Instytutu Metalurgii w Gliwicach;
- 2) Centralne Laboratorium Badawcze w Trzebini;
- 3) Centralne Laboratorium Badawcze Górnictwa w Bytomiu.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1952 r.

Minister Przemysłu Ciężkiego: w z. *K. Zemaitis*

209

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO

z dnia 11 grudnia 1951 r.

w sprawie utworzenia Instytutu Metaloznawstwa i Aparatury Naukowo-Laboratoryjnej.

Na podstawie art. 24 ust. 2 ustawy z dnia 8 stycznia 1951 r. o tworzeniu instytutów naukowo-badawczych dla potrzeb gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr 5, poz. 38) zarządza się, co następuje:

§ 1. Instytut Metaloznawstwa i Obróbki, działający dotychczas w ramach Głównego Instytutu Mechaniki, przekształca się w instytut naukowo-badawczy pod nazwą: „Instytut Metaloznawstwa i Aparatury Naukowo-Laboratoryjnej”, zwany dalej w skróceniu „instytutem”.

§ 2. Siedzibą instytutu jest m. st. Warszawa.

§ 3. Zadaniem instytutu jest prowadzenie prac naukowo-badawczych w dziedzinie metaloznawstwa oraz konstrukcji i produkcji aparatury naukowo-laboratoryjnej w celu zapewnienia postępu technicznego w przemyśle.

§ 4. Zwierzchni nadzór nad instytutem sprawuje Minister Przemysłu Ciężkiego.

§ 5. Organizację i szczegółowy zakres działania instytutu określi statut, który nadany zostanie odrębnym zarządzeniem.

§ 6. Ogół dochodów i wydatków instytutu objęty jest budżetem Państwa w części dotyczącej Ministerstwa Przemysłu Ciężkiego.

§ 7. Instytutowi przydziela się do wykonywania planowych zadań:

- 1) środki objęte spisem inwentarza sporządzonym na dzień 30 czerwca 1951 r., wydzielone z Głównego Instytutu Mechaniki.
- 2) Zakład Metalizacji Natryskowej, poprzednio Fabryka Opakowań Blaszanych „PEM” w Warszawie, wchodząca w skład Warszawskiej Fabryki Motocykli, podległej Centralnemu Zarządowi Przemysłu Motoryzacyjnego.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu Ciężkiego: w z. *R. Fidelski*

Ułożono z polecenia Prezesa Rady Ministrów

Redakcja: Prezydium Rady Ministrów — Biuro Prac Ustawodawczych, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 46/48.
Administracja: Administracja Wydawnictw Prezydium Rady Ministrów, Warszawa, ul. Bracka 20a.